



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de erroribus Pelagianorum, de Gratia, de
Iustificatione & Merito, de Virtutibus Theologicis, & quatuor Cardinalibus,
ac de ineffabili mysterio Incarnationis

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

Index Tomi Qvarti Continentis Tractatvs

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77342)



INDEX TOMI QVARTI

CONTINENTIS TRACTATVS DE HÆRESI
*Pelagiana & Semipelagiana, de gratia, de justifica-
tione & merito, de virtutibus Theologicis, de quatuor
virtutibus cardinalibus, & de ineffabili mysterio In-
carnationis.*

Tract. VII. **D**e hæresi Pelagia-
na & Semipe-
lagiana, præ-
ambulus ad tra-
ctatum de gratia, *pag. 1*
Præfatio, *ibid.*
Disp. I. De hæresi Pelagiana, 3
Art. I. Origo Pelagianæ hæresis describi-
tur, *ibid.*
Art. II. Varij status Pelagianæ hæresis
recensentur, 4
Art. III. An & quam gratiam interiorum
Pelagius admiserit? 6
Art. IV. An Pelagiani veram Christi
gratiam quæ facit velle & operari,
tandem aliquando admiserint? 10
Art. V. Qui fuerint Pelagianorum erro-
res circa liberum arbitrium? 12
Disp. II. De Hæresi Semipelagiana, 13
Art. I. Origo Semipelagianæ hæresis des-
cribitur, *ibid.*
Art. II. Præcipua Semipelagianorum
dogmata recensentur, 15
§. I. Quid de prædestinatione Semipela-
giani docuerint? *ibid.*
§. II. Quid de viribus liberi arbitrij,
initio fidei, & postrema in fide & san-
ctitate perseverantia, Semipelagiani
fenserint? 16
Art. III. An Semipelagiani initium fidei
& bonæ voluntatis in nuda natura po-
fuerint, vel gratiam aliquam inter-
Tom. IV.

nam, sed non idoneam, ei adjunxe-
rint? 17
Art. IV. Quam vim merendi tribuerint
Semipelagiani initio fidei & bonæ vo-
luntatis? an de congruo tantum, an de
condigno? 20
Art. V. Qui fuerint Semipelagianæ hære-
sis Auctores, vel Sectatores præcipui? 21
§. I. De Vitali Carthaginensi, *ibid.*
§. II. De Cassiano, *ibid.*
§. III. De Fausto Regiensi, 22
§. IV. De Gennadio, *ibid.*
§. V. De Severo Sulpicio, 23
§. VI. De Ioanne Chrysofomo, *ibid.*
§. VII. De Vincentio Lyrinensi, *ibid.*
Art. VI. Canones secundi Concilij Arau-
ficani contra Semipelagianos, *ibid.*
Canon I. De gratia & libero arbitrio, 24
Canon II. Quod prævaricatio Adæ om-
nes infecerit, *ibid.*
Canon III. De gratia Dei, *ibid.*
Canon IV. De purgatione peccati, *ibid.*
Canon V. Quod ad fidem & regenera-
tionem baptismatis per gratiæ donum
perueniamus, *ibid.*
Canon VI. Quod gratiâ Dei sumus id
quod sumus, *ibid.*
Canon VII. Quod non sumus idonei
cogitare aliquid à nobis, quasi ex no-
bis, *ibid.*
Canon VIII. Nemo per semetipsum sa-
lutis æternæ mysterium potest con-
a ij

INDEX DISPUTATIONVM

- quirere, *ibid.*
Canon IX. De adiutorio Dei, 25
Canon X. De eodem, *ibid.*
Canon XI. De obligatione votorum, *ib.*
Canon XII. Quales nos diligit Deus, *ib.*
Canon XIII. De reparatione liberi arbitrij, *ibid.*
Canon XIV. De misericordia Dei, *ibid.*
Canon XV. De mutatione pravaricationis Adæ, *ibid.*
Canon XVI. Quod nemo gloriatur de substantia sua, *ibid.*
Canon XVII. De fortitudine Christiana, *ibid.*
Canon XVIII. De mercede boni operis, *ibid.*
Canon XIX. Neminem nisi miserante Deo salvari, *ibid.*
Canon XX. Nihil boni hominem posse sine Deo, *ibid.*
Canon XXI. De natura & gratia, *ibid.*
Canon XXII. De his quæ hominum propria sunt, *ibid.*
Canon XXIII. De voluntate Dei & hominis, *ibid.*
Canon XXIV. De palmitibus vitis, 26
Canon XXV. De dilectione quâ diligimus Deum, *ibid.*
- TRACTVS OCTAVVS.
- De gratia, 27
 Prefatio, *ibid.*
Disp. I. De necessitate gratiæ, 28
Art. I. An homo in statu naturæ lapsæ possit sine gratia, seu speciali auxilio, omnes veritates naturales, tam speculativas, quàm practicas cognoscere? *ibid.*
 §. II. Prima opinio rejicitur, 29
 §. III. Solvuntur objectiones, 31
 §. IV. Refelluntur aliæ sententiæ, & vera statuitur, 33
 §. V. Præcipua Adversariorum argumenta solvuntur, 34
 §. VI. Diluuntur objectiones quæ contra tertiam assertionem fieri solent, 35
 §. VII. Corollaria notatu digna, 36
Art. II. An, & quæ gratia, ad cognoscendas veritates supernaturales, seu ad assentiendum mysteriis fidei, necessaria sit? 38
 §. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 39
 §. III. Corollarium notatu dignum, 40
Art. III. An homo in statu naturæ lapsæ, possit sine gratia aliquod bonum morale naturalis ordinis velle, & facere? 41
 §. I. Error Michaëlis Baij proferbitur, *ib.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 42
 §. III. Iansenij doctrina refellitur, & omnia infidelium opera non esse peccata demonstratur, 43
 §. IV. Præcipuæ Iansenij objectiones solvuntur, 46
 §. V. Gregorij & Vazquezij sententia rejicitur, 47
 §. VI. Convelluntur præcipua fundamenta Vazquezij, 50
 §. VII. Corollarium notatu dignum, 54
Art. IV. Vtrum homo lapsus, vel in puris naturalibus conditus, ad diligendum Deum ut authorem naturæ, dilectione efficaci, indigeat speciali auxilio, & quali? 55
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Difficultas quoad utramque partem resolvitur, *ibid.*
 §. III. Præcipuæ objectiones solvuntur, 59
 §. IV. Solvuntur alia argumenta ex statu naturæ puræ desumpta, 60
 §. V. Tria corollaria præcedentis doctrinæ, 62
Art. V. Vtrum homo lapsus indigeat speciali gratiâ, & quali, ad observanda omnia præcepta naturalia collectivè, quantum ad substantiam operis? *ibid.*
 §. I. Præmittuntur quæ ferè apud omnes sunt certa, & referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Sententia Scoti rejicitur, 63
 §. III. Solvuntur objectiones, 64
 §. IIII. Sententia Vazquezij refellitur, & quæ gratia ad totam legem naturæ observandam necessaria sit, declaratur, 66
 §. IV. Præcipuæ objectiones solvuntur, *ibid.*
 §. V. Corollaria notatu digna, 67
Art. VI. Vtrum homo lapsus sine gratia possit diu non peccare mortaliter contra præcepta naturalia? *ibid.*
 §. I. Triplici conclusionè vera sententia statuitur, 68
 §. II. Solvuntur objectiones, 69
 §. III. Corollarium notatu dignum, 71
Art. VII. Vtrum ad nunquam peccandum venialiter requiratur speciale privilegium, & cui fuerit concessum? 72
 §. I. Prima pars quæstivi resolvitur, *ibid.*
 §. II. Difficile argumentum solvitur, 74
 §. III. Alia difficultas expeditur, 75
Art. VIII. Vtrum ad finaliter perseverandum requiratur speciale donum, à gratia & auxiliis eam concomitantibus distinctum, & in quo formaliter consistat? 76
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur

ET ARTICVLORVM.

sententia, *ibid.*
 §. II. Semipelagianorum error proscribitur, 77
 §. III. Duvallij sententia rejicitur, 78
 §. IV. Præcipuæ objectiones solvuntur, 79
 §. V. Iansenij sententia confutatur, 80
 §. VI. Solvuntur objectiones, 81
 §. VII. Alia difficultas resolvitur, & in quo formaliter consistat perseverantiæ donum, breviter explicatur, 82
 Disp. II. De essentia gratiæ, 84
 Art. I. Vtrum gratia sit aliquid intrinsecum in anima? *ibid.*
 Art. II. Vtrum gratia sanctificans sit qualitas, & cujus speciei? 86
 Art. III. An gratia habitualis sit formativè supernaturalis? 87
 Art. IV. Vtrum gratia sanctificans sit participatio physica & formalis divinæ naturæ, etiam formaliter & reduplicativè ut infinita est? 89
 §. I. Vera sententia quatuor conclusionibus sequentibus declaratur & statuitur, 90
 §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 92
 §. III. Corollaria notatu dignissima, 96
 Art. V. An gratia sanctificans præstet formaliter esse filium Dei adoptivum, & eaque sola talem effectum præstare possit? 99
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Vera sententia sequentibus conclusionibus declaratur & statuitur, 100
 §. III. Solvuntur objectiones, 102
 §. IV. Corollaria notatu digna, 105
 Art. VI. Vtrum gratia habitualis realiter distinguatur à charitate? 106
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 108
 §. III. Corollarium præcedentis doctrinæ, 109
 Disp. III. De divisione gratiæ, 110
 Art. I. Vtrum gratia creata interna convenienter dividatur in gratiam gratum facientem, & gratias datam, & an præter gratias gratis datas, ab Apostolo recensitas, aliæ assignari possint? *ibid.*
 §. I. Quibusdam præmissis, utraque difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Corollarium præcedentis doctrinæ, 113
 Art. II. De divisione gratiæ in operantem & cooperantem, *ibid.*
 Art. III. Tres aliæ divisiones gratiæ breviter exponuntur, 115
 Disp. IV. De causa gratiæ, 117
 Art. I. Vtrum solus Deus possit esse cau-

sa principalis gratiæ habitualis? *ibid.*
 §. I. Vera sententia statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 119
 Art. II. Vtrum gratia creetur, aut concreetur, vel de potentia obedientiali animæ educatur? 120
 §. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 121
 Art. III. Vtrum ad gratiam sanctificantem requiratur aliqua dispositio, illaque sit physica & ex natura rei, vel duntaxat moralis, & ex divina institutione? 123
 §. I. Quibusdam præmissis utraque difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 125
 Disp. V. De certitudine gratiæ, 126
 Art. I. An sine peculiari revelatione homo possit esse certus certitudine fidei, vel Theologiæ, se esse in gratia, *ibid.*
 §. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, & duplici conclusione propofita difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 127
 Art. II. An homo possit habere certitudinem saltem moralem suæ gratiæ & justificationis omnino infallibilem, seu quæ omnem formidinem & dubietatem excludat? 128
 §. I. Duplici conclusione difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 129
 TRACTATUS NONVS.
 De justificatione impii, & merito iusti, ad quæstiones 113. & 114. Divi Th. 311
 Prefatio, *ibid.*
 Disp. I. De iustificatione, 133
 Art. I. Vtrum in iustificatione impii verè remittantur & tollantur peccata, vel duntaxat iustitiâ Christi tegantur? *ib.*
 §. I. Referuntur tres hæreticorum errores, & primus refellitur, *ibid.*
 §. II. Hæreticorum obiectiones solvuntur, 134
 Art. II. An iustificatio fiat per introductionem formæ inherentes, vel per solam iustitiam Dei aut Christi nobis imputatam? *ibid.*
 §. I. Catholica veritas autoritate & ratione stabilitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur obiectiones, 135
 §. III. Corollaria notatu digna, 136
 Art. III. An sola gratia habitualis sit causa formalis iustificationis? 138
 §. I. Conclusio negativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur obiectiones, 139
 Art. IV. An de potentia extraordinaria possit quis iustificari per externum Dei favorem, vel per solos actus contritionis & charitatis, etiam si gratia



INDEX DISPUTATIONVM

- justificans ei non infundatur? 140
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententia, *ibid.*
 §. II. Rejiciuntur duæ primæ sententia, *ibid.*
 §. III. Præcipuæ objectiones solvuntur, 143
 §. IV. Confutantur aliæ sententia, & vera statuitur, 144
 §. V. Solvuntur objectiones, 146
Art. V. Vtrum de potentia Dei absoluta, gratia habitualis, & peccatum mortale, possint esse simul in eodem subjecto? 148
 §. I. Referuntur sententia, & vera eligitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 150
Art. VI. An & quæ fides requiratur ad justificationem adulti, & utrum illa sola ad eam sufficiat? 153
 §. I. Duplici conclusione veritas catholica stabilitur, *ibid.*
 §. II. Exponuntur quædam scripturæ loca quæ objiciuntur ab Hæreticis, 155
Art. VII. Vtrum ad justificationem adulti requirantur actus formales & expressi spei, penitentia, & dilectionis, vel sufficiant impliciti & virtuales? *ibid.*
Art. VIII. Vtrum actus contritionis & charitatis, qui ad gratiam habitualement ultimò disponunt, ab ea effectivè procedant, vel ab auxilio actuali, per modum transeuntis communicato? 158
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 162
 §. III. Corollaria præcedentis doctrinæ, 165
Disp. II. De merito Iusti, 167
Art. I. An homo possit aliquid verè & propriè, seu de condigno, à Deo promereri? *ibid.*
Art. II. Quæ conditiones ad meritum requirantur? 169
 §. I. Exponuntur tres conditiones ex parte actus meritorij requisitæ, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 §. III. Duæ conditiones ex parte personæ merentis necessariae explicantur, 171
 §. IV. Corollarium notatu dignum, 172
Art. III. An ad meritum de condigno apud Deum requiratur ex parte ipsius Dei ordinatio operis ad premium, & an illa debeat esse extrinseca, vel sufficiat intrinseca, in voluntate conferendi gratiam ut principium meriti inclusa? 173
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententia, *ibid.*
 §. II. Prima sententia rejicitur, 174
 §. III. Diluuntur argumenta adversæ sententia, *ibid.*
 §. IV. Refellitur secunda sententia, & tertia statuitur, & explicatur, 175
 §. V. Solvuntur objectiones, 176
Art. IV. Vtrum retributio meritorum in Deo sit actus propriae & strictæ justitiæ, & quænam illa sit, commutativa, vel distributiva? 178
 §. I. Rejicitur prima sententia, *ibid.*
 §. II. Eadem veritas aliâ ratione suadetur, 179
 §. III. Secunda opinio refellitur, & vera statuitur, 180
 §. IV. Solvuntur objectiones, 182
 §. V. Diluuntur aliæ objectiones, quæ contra secundam conclusionem fieri solent, 183
Art. V. Vtrum verè & propriè mereri possimus de condigno vitam æternam? 184
Art. VI. Vtrum actus elicitus à virtutibus acquisitis, vel infusus, sint meritorij de condigno vitæ æternæ, sine imperio, seu relatione actuali, vel saltem virtuali charitatis? 186
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententia, *ibid.*
 §. II. Vazquezij sententia rejicitur, 187
 §. III. Solvuntur objectiones, 188
 §. IV. Opinio Suaris refellitur, & D. Thomæ sententia stabilitur, 190
 §. V. Corollaria præcedentis doctrinæ, 192
 §. VI. Diluuntur fundamenta adversæ sententia, 193
Art. VII. An homo possit sibi vel aliis de condigno, vel saltem de congruo, mereri primam gratiam justificantem, vel augmentum ejus, aut primam gloriam, primæ gratiæ habituali correspondentem? 195
Art. VIII. An justus possit sibi vel alteri mereri de condigno, vel saltem de congruo, reparationem post lapsum? 198
Art. IX. An justus possit sibi mereri de condigno, vel saltem de congruo, donum perseverantiæ? 199
Art. X. Vtrum temporalia bona cadant sub merito? 202
TRACTATUS DECIMVS.
 De virtutibus Theologicis, 203
 Præfatio, *ibid.*
Disp. I. De objecto fidei, 204
Art. I. Quodnam sit objectum fidei? *ibid.*
 §. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, *ibid.*
 §. II. Resolvitur difficultas proposita, 205
 §. III. Præcipuæ objectiones solvuntur,

ET ARTICVLORVM.

- tur, 207
 §. I V. Objectiones contra secundam conclusionem, 208
 Art. II. Ad quid ultima fidei nostræ resolutione, tam quoad propositionem & revelationem credendorum, quam quoad assensum quem fideles eis præbent, referenda sit? 209
 §. I. Resolvitur prima difficultas, & error Lutheranorum & Calvinistarum proscibitur, *ibid.*
 §. II. Alia difficultas expeditur, & sententia Cardinalis Delugo refellitur, 211
 §. III. Solvuntur objectiones, 212
 Art. III. An revelationes privatae ad obiectum fidei pertineant? 213
 Art. IV. Vtrum obiectum fidei sit necessarium verum, ita ut fidei falsum subesse non possit? 215
 §. I. Prima difficultas resolvitur, & Deum nec per se, nec per alium mentiri posse, subindeque nec ex Deo dicente, fidei falsum subesse, demonstratur, *ibid.*
 §. II. Corollarium notatu dignum, 216
 §. III. Præcipuæ objectiones solvuntur, 217
 §. IV. Solvitur argumentum ex ratione petitum, 218
 §. V. Alia difficultas resolvitur, & per accidens, sive ex parte credentis, non posse fidei subesse falsum, demonstratur, 219
 §. VI. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 Art. V. Vtrum obscuritas pertineat ad rationem formalem fidei divinæ? 221
 Art. VI. Vtrum in eodem intellectu de eadem veritate simul esse possint fides & scientia evidens, seu clara Dei visio, tam secundum actus, quam secundum habitus, vel saltem quantum ad habitum unius, & actum alterius? 223
 §. I. Rejiciuntur duæ primæ sententiæ, *ibid.*
 §. II. Solvitur difficile argumentum de Philosopho Ethnico, qui habet evidentem demonstrationem de existentia Dei, & sit Christianus, 224
 §. III. Solvuntur aliæ objectiones, contra secundam partem conclusionis fieri solitæ, 226
 §. IV. Alia difficultas resolvitur, & tertia sententia ut probabilior eligitur, 227
 §. V. Solvuntur objectiones, 229
 Art. VII. Vtrum saltem evidentia in attestante, cum fide compossibilis sit? 230
 §. I. Quibusdam præmissis conclusio affirmativa statuitur? *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 232
 Art. VIII. An objecta seu mysteria fidei Christianæ sint evidenter credibilia? 234
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 Digressio utilis & jucunda, 236
 De præcipuis credibilitatis nostræ fidei argumentis, *ibid.*
 §. I. Antiquitas fidei nostræ, primum credibilitatis ejus argumentum, *ibid.*
 §. II. Veritas, sanctitas, & vis ac efficacia fidei nostræ, secundum credibilitatis ejus argumentum, 237
 §. III. Modus admirabilis, quo in mundum fides Christiana inducta & propagata est, tertium credibilitatis ejus argumentum, 238
 §. IV. Firmitas & incrementum fidei nostræ, in mediis persecutionibus, quartum credibilitatis ejus argumentum, 239
 §. V. Infelix exitus eorum qui fidem nostram oppugnarunt, quintum credibilitatis ejus argumentum, 240
 §. VI. Prophetarum vaticinia, sextum credibilitatis nostræ fidei argumentum, 241
 §. VII. Prophetiæ Sybillarum, septimum credibilitatis nostræ fidei argumentum, *ibid.*
 §. VIII. Testimonia Oraculorum, octavum credibilitatis nostræ fidei argumentum, 242
 §. IX. Testimonia Gentilium, Iudæorum, & Mahumetanorum, nonum credibilitatis nostræ fidei argumentum, 243
 §. X. Miracula à Christo, ejusque Discipulis, & aliis sanctis viris edita, decimum credibilitatis nostræ fidei argumentum, 244
 §. XI. Innumerabilium Martyrum testimonium, undecimum credibilitatis nostræ fidei argumentum, 245
 §. XII. Concordia & consensus maxima Doctorum nostræ fidei, duodecimum credibilitatis ejus argumentum, 246
 Disp. II. De Scriptura & Traditione, 147
 Art. I. Vtrum Scriptura Sacra sit infallibilis regula fidei? *ibid.*
 §. I. Quid sit Scriptura Sacra? *ibid.*
 §. II. De nominibus & elogiis quibus

INDEX DISPUTATIONVM

- Scriptura Sacra communiter insignitur, 248
- §. III. De divisione Scripturæ, 249
- §. IV. De variis Scripturæ editionibus, 250
- §. V. De editione vulgata, ejusque in Ecclesia autoritate, 251
- §. VI. Explicantur quædam antilogiæ seu contradictiones apparentes, quæ in variis Scripturæ locis reperiuntur, 252
- Art. II. An præter Scripturam sint aliquæ traditiones non scriptæ, quæ sint regula fidei? 254
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Hæreticorum objectiones solvuntur, 257
- Disp. III. De Ecclesia, 259
- Art. I. Vtrum Ecclesia universalis sit infallibilis in credendo, & certa regula fidei? *ibid.*
- §. I. Quibusdam præmissis, conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Duplici conclusione Lutheranorum & Calvinistarum error refellitur, 260
- §. III. Solvuntur objectiones, 261
- Art. II. Quæ sint notæ veræ Ecclesiæ, & an illæ soli Romanæ Ecclesiæ competant? 263
- §. I. Prima nota veræ Ecclesiæ, unitas, *ibid.*
- §. II. Secunda nota veræ Ecclesiæ, sanctitas, 269
- §. III. Tertia nota veræ Ecclesiæ, quòd sit Catholica, 265
- §. IV. Quarta nota veræ Ecclesiæ, quòd sit Apostolica, *ibid.*
- Disp. IV. De Summo Pontifice, 267
- Art. I. Vtrum in Ecclesia Dei; sit regula viva & loquens, quæ res fidei cum infallibili autoritate proponat, eaque sit Romanus Pontifex & legitimus Petri successor? *ibid.*
- §. I. Hæreticorum error refellitur, 268
- §. II. Solvuntur Hæreticorum objectiones, 270
- §. III. Alia objectio solvitur, 272
- Art. II. An soli Petro primatus, seu supremum totius Ecclesiæ regimen concessum fuerit, subindeque Paulus æqualem potestatem cum illo non habuerit? 274
- §. I. Prima conclusio statuitur, & duplici Scripturæ testimonio firmatur, *ibid.*
- §. II. Ratio fundamentalis nostræ conclusionis exponitur, 276
- §. III. Solvuntur objectiones Hæreticorum contra Petri primatum, 277
- §. IV. Alia difficultas resolvitur, & Paulum parum cum Petro autoritatem & potestatem in Ecclesiam non habuisse, breviter demonstratur, 279
- §. V. Solvuntur objectiones, 280
- Art. III. Vtrum in primatu totius Ecclesiæ sit aliquis legitimus Petri successor, illeque sit solus Romanus Episcopus, & quo jure primatus universalis Ecclesiæ cum Episcopatu Romano conjunctus sit? 282
- §. I. Tribus conclusionibus triplex hæc difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 286
- Art. IV. An factâ legitimâ electione Summi Pontificis, immediatè & per se primò sit de fide, hanc personam in particulari, v. g. Clementem IX. esse verè Pontificem? 287
- §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Vera sententia duplici conclusione statuitur, 288
- §. III. Solvuntur objectiones, 289
- Art. V. Sacræ successionis Romanorum Pontificum series, 291
- Primum sæculum, *ibid.*
- II. Sæculum, *ibid.*
- III. Sæculum, *ibid.*
- IV. Sæculum, *ibid.*
- V. Sæculum, 292
- VI. Sæculum, *ibid.*
- VII. Sæculum, *ibid.*
- VIII. Sæculum, *ibid.*
- IX. Sæculum, *ibid.*
- X. Sæculum, *ibid.*
- XI. Sæculum, 293
- XII. Sæculum, *ibid.*
- XIII. Sæculum, *ibid.*
- XIV. Sæculum, *ibid.*
- XV. Sæculum, *ibid.*
- XVI. Sæculum, 294
- XVII. Sæculum, *ibid.*
- Disp. V. De Sacris Ecclesiæ Conciliis, *ibid.*
- Art. I. Vtrum Concilium generale, legitime congregatum, & celebratum, in determinando res fidei errare nequeat, subindeque sit regula infallibilis nostræ fidei? *ibid.*
- §. I. Quibusdam præmissis, Catholica veritas statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 296
- Art. II. Recensentur breviter omnia Concilia Generalia, in Ecclesia celebrata, 297
- Disp. VI. De actu fidei interno, 299
- Art. I. Vtrum ad actum internum fidei

- dei requiratur pia motio voluntatis ?
ibid.
- Art. II.* Vtrum ad piam motionem voluntatis, intellectum ad credendum determinantis, requiratur virtus vel habitus specialis, à fide distinctus ?
301
- Art. III.* Vtrum actus internus fidei sit necessarius ad salutem, non solum necessitate præcepti, sed etiam necessitate medij ? 302
- §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. III. Solvuntur objectiones, 303
- Art. IV.* Vtrum ante adventum Christi necessaria fuerit ad salutem, necessitate medij, fides explicita Incarnationis, seu Redemptoris futuri ? 305
- §. I. Conclusio negativa statuitur, *ibid.*
- §. III. Solvuntur objectiones Patris Philippi, 306
- Art. V.* Vtrum post Christi adventum, & legis Evangelicæ promulgationem, fides explicita Incarnationis, & Trinitatis, sit necessaria ad salutem, necessitate medij ? 307
- §. I. Vera sententiæ statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 310
- Disp. VII.* De actu exteriori fidei, 311
- Art. I.* An exterior fidei confessio sit actus elicited à fide, vel duntaxat imperatus ? 312
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
- Art. II.* An detur præceptum confitendi fidem, & quandonam fideles peccent contra illud ? 313
- Disp. VIII.* De habitu fidei, ejusque subiecto, causis & effectibus, 316
- Art. I.* Vtrum habitus fidei, etiam prout est informis, & à charitate separatus, sit vera virtus, & qualis ? *ibid.*
- Art. II.* In quibus subiectis remaneat habitus fidei, & in quibus destruitur ? 320
- §. I. Sequentibus conclusionibus difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Tria corollaria notatu digna, 322
- §. III. Præcipuæ objectiones solvuntur, *ibid.*
- §. IV. Alia argumenta solvuntur, 325
- Art. III.* Quæ sint causæ fidei, & præcipui ejus effectus ? *ibid.*
- Disp. IX.* De virtute spei, 327
- Art. I.* An spes, etiam ut est informis, sit vera virtus Theologica, à fide & charitate realiter distincta ? *ibid.*
- Art. II.* Quodnam sit objectum formale quod, seu terminativum spei Theologica ? 328
- §. I. Vera sententiæ statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
- §. III. Alia argumenta solvuntur, 331
- Art. III.* Quænam sit ratio formalis sub qua, seu objectum motivum, spei Theologica ? 332
- §. I. Referuntur sententiæ, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 333
- Art. IV.* Vtrum in Beatis & comprehensoribus habitus spei Theologica remaneat ? 334
- Art. V.* Vtrum homo, cui facta esset revelatio suæ damnationis, adhuc posset & teneretur sperare beatitudinem ? 336
- §. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 337
- Disp. X.* De virtute Charitatis, 338
- Art. I.* Vtrum charitas verè & propriè sit amicitia hominis cum Deo ? *ibid.*
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 339
- §. III. Solvitur difficile argumentum, 340
- Art. II.* Vtrum charitas sit aliquid creatum in anima ? 341
- Art. III.* Quodnam sit objectum formale charitatis ? 343
- §. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, & relatis sententiis, vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 345
- Art. IV.* Vtrum charitas sit virtus unitus speciei atomæ ? 346
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 347
- Art. V.* Vtrum charitas sit cæteris virtutibus excellentior, tam in esse physico quàm morali ? 349
- Art. VI.* Vtrum charitas habitualis augeri possit in via, & quomodo ad ejus augmentum actus nostri concurrant ? 351
- Art. VII.* An actus charitatis remissi, augmentum gratiæ, charitatis, & gloriæ mereantur ? 353
- §. I. Vera sententiæ sequentibus conclusionibus statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 355
- Art. VIII.* Quando detur augmentum gratiæ & charitatis, actibus remissis

INDEX DISPUTATIONVM

- debitum? 356
 §. I. Tribus conclusionibus difficultas re-
 solvitur, 357
 §. II. Solvuntur objectiones, 359
TRACTATUS VNDECIMVS.
 De quatuor virtutibus Cardinalibus, &
 vitiis oppositis, 362
 Præfatio, *ibid.*
 Disp. I. De prudentia & partibus ejus,
 364
 Art. I. Definitio prudentiæ explicatur,
ibid.
 Art. II. Quæ sint partes integrales, sub-
 jectivæ, & potentiales prudentiæ?
 365
 Disp. II. De justitia, & partibus ejus,
 366
 Art. I. Explicatur definitio justitiæ,
ibid.
 Art. II. Partes integrales, subjectivæ,
 & potentiales justitiæ recensentur,
 367
 Disp. III. De religione, & actibus ejus,
 368
 Art. I. Explicatur definitio religionis,
ibid.
 Art. II. De actibus internis religionis,
 369
 Art. III. De actibus externis religio-
 nis, 371
 Disp. IV. De aliis virtutibus justitiæ an-
 nexis, 374
 Art. *unicus.* Aliæ partes potentiales justitiæ
 breviter explicantur, *ibid.*
 Disp. V. De fortitudine & virtutibus illi
 annexis, 376
 Art. I. Definitio fortitudinis explicatur,
 377
 Art. II. Actus virtutis fortitudinis,
ibid.
 Art. III. Virtutes fortitudini annexæ,
 378
 Disp. VI. De temperantia, & partibus
 ejus, *ibid.*
 Art. I. Assignatur objectum materiale &
 formale temperantiæ, 379
 Art. II. Partes subjectivæ temperantiæ,
 380
 Art. III. Partes potentiales temperan-
 tiæ, 383
 Art. IV. De variis modestiæ speciebus,
 384
 Disp. VII. De vitiis oppositis virtutibus
 Cardinalibus, 386
 Art. I. De vitiis oppositis prudentiæ, &
 virtutibus ipsi annexis, *ibid.*
 Art. II. De vitiis oppositis justitiæ strictè
 sumptæ, 387
 Art. III. De vitiis oppositis religioni,
 quæ est prima pars potentialis justitiæ,
ibid.
 Art. IV. De vitiis oppositis aliis partibus
 potentialibus justitiæ, *ibid.*
 Art. V. De vitiis oppositis fortitudini, &
 partibus illius, 388
 Art. VI. De vitiis oppositis temperan-
 tiæ, & partibus ejus subjectivis, ni-
 mirum abstinentiæ, sobrietati, casti-
 tati, & pudicitia, 389
 Art. VII. De vitiis oppositis partibus
 potentialibus temperantiæ, 390
TERTIA PARS
 Clypei Theologiæ Thomisticæ.
 De Deo Incarnato, & Sacramentorum
 autore.
TRACTATUS PRIMVS.
 De Incarnatione Verbi Divini, 393
 Præfatio, *ibid.*
 Ordo hujus Partis, 394
Disputatio præambialis, contra Hæretico-
 rum & Iudæorum errores, 395
 Art. I. Declaratur breviter, quid Incar-
 nationis nomine significetur, *ibid.*
 Art. II. Varij Hæreticorum errores,
 circa Incarnationis mysterium, brevi-
 ter referuntur ac refelluntur, *ibid.*
 Art. III. Iudæorum error existimantium
 Messiam nondum venisse, testimoniis
 veteris testamenti confutatur, 399
 Disp. II. De possibilitate Incarnationis,
 400
 Art. I. Vtrum Incarnatio sit possibilis,
ibid.
 §. I. Ratione probabili possibilitas In-
 carnationis suadetur, *ibid.*
 §. II. Alia difficilis objectio solvitur,
 401
 §. III. Aliud argumentum difficile, ex
 immutabilitate Dei desumptum, pro-
 ponitur, & variæ ejus solutiones refe-
 runtur, ac refelluntur, 402
 §. IV. Sententia P. Martinoni rejicitur,
 & ostenditur Verbum Divinum, per
 unionem cum humanitate, non solum
 non esse intrinsecè mutatum, sed nec
 etiam innovatum, 403
 §. V. Patris Martinoni fundamenta sol-
 vuntur, 404
 §. VI. Traditur vera solutio difficulta-
 tis propositæ, 405
 Art. II. Vtrum possibilitas Incarnatio-
 nis, seu unionis substantiæ divinæ
 cum natura creata, naturali lumine,
 ab intellectu creato evidenter cogno-
 fci possit? 406
 §. I. Quibusdam præmissis, difficul-
 tas duplici conclusione resolvitur,
ibid.

ET ARTICVLORVM.

- §. II. Solvuntur objectiones, 407
 Disp. III. De convenientia Incarnationis, 410
 Art. I. An conveniens fuerit Deum incarnari? *ibid.*
 Art. II. Vtrum fuerit magis conveniens, Filium incarnari, quam Patrem, vel Spiritum Sanctum, & naturam humanam, potius quam Angelicam, ab illo assumi? 416
 Art. III. Vtrum Incarnatio convenienti tempore facta fuerit? 417
 Disp. IV. De necessitate Incarnationis, 418
 Art. I. An homo purus sit impotens ad satisfaciendum de condigno pro suo vel alieno peccato mortali, atque adeo ad exhibendam Deo condignam satisfactionem pro peccatis hominum, necessarium fuerit Deum incarnari, seu alienam naturam assumere? *ibid.*
 §. I. Duplici conclusione, proposita difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 421
 §. III. Corollaria præcedentis doctrinæ, 422
 Art. II. An satisfactio Christi fuerit de se sufficiens, & superabundans pro omnium hominum peccatis? 423
 §. I. Duplici conclusione difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 425
 Art. III. An satisfactio Christi sit valoris simpliciter infiniti? 426
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, 427
 §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 428
 §. III. Solvuntur argumenta ab inconvenientibus, 430
 Art. IV. An satisfactio Christi fuerit de rigore justitiæ? 431
 §. I. Recensentur & explicantur conditiones ad rigorosam satisfactionem requisitæ, & conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvitur primum argumentum, & ostenditur Christi satisfactionem fuisse ad alterum, 432
 §. III. Explicatur secunda conditio, & satisfactioni Christi accommodatur, 434
 §. IV. Explicatur tertia conditio, & satisfactioni Christi applicatur, 435
 §. V. Explicatur quarta conditio, & satisfactioni Christi accommodatur, 436
 §. VI. Alia obiectio solvitur, 437
 Art. V. A qua virtute satisfactio Christi processerit? 438
 §. I. Rejctis duabus primis sententiis tertia ut probabilior eligitur, *ibid.*
 §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 439
 Disp. V. De motivo Incarnationis, 441
 Art. I. An Deus, ex vi decreti quod habuit, carnem sumpisset, Adamo non peccante? *ibid.*
 §. I. Conclusio negativa statuitur, & ratione D. Thomæ suadetur, 442
 §. II. Alia ratio fundamentalis nostræ conclusionis expenditur, 443
 §. III. Modus dicendi Suaris & Martini refellitur, 444
 §. IV. Præcipuæ objectiones solvuntur, 445
 §. V. Præcipuum adversæ sententiæ fundamentum convellitur, 447
 §. VI. Verior ac probabilior solutio traditur, 448
 Art. II. Vtrum solo existente peccato originali, & è contra solis existentibus actualibus, futura esset Incarnatio, ex vi præsentis decreti? 450
 §. I. Quibusdam præmissis, difficultas duplici conclusione resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 451
 Disp. VI. De quidditate Incarnationis, 452
 Art. I. Vtrum unio Verbi incarnati sit facta in natura, vel in persona? *ibid.*
 §. I. Vterque error proferbitur, & veritas Catholica stabilitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 453
 §. III. Corollarium præcedentis doctrinæ, 454
 Art. II. An persona Christi, verè & propriè possit dici composita ex natura divina & humana, & ex humanitate & substantia Verbi? 455
 §. I. Vera sententia duplici conclusione statuitur, *ibid.*
 §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 456
 Art. III. Vtrum inter Verbum & humanitatem mediet quidam modus substantialis, per quem natura humana formaliter jungatur personalitati Verbi? 457
 §. I. Proponitur status difficultatis, & conclusio negativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 460
 Art. IV. Vtrum assumptio humanæ naturæ ad personam Verbi Divini, sit una eademque realiter actio cum creatione animæ, & productione humanitatis Christi? 462
 Art. V. Quisnam sit terminus totalis, &

INDEX DISPUTATIONVM

- formalis actionis unitivæ Dei, seu assumptionis humanitatis ad verbum? 464
- §. I. Statuitur vera sententia, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 465
- Art. V I. Vtrum unio hypostatica in ratione unionis, sit omnium maxima? 466
- Disp. V II. De causa physica & morali Incarnationis, 467
- Art. I. Vtrum aliqua creatura possit esse causa physica unionis hypostaticæ, saltem instrumentaliter, & an reipsâ B. Virgo fuerit causa instrumentalis illius? 468
- Art. II. An Christus per opera, prioritate temporis vel naturæ præcedentia unionem hypostaticam, eam promeruerit, vel saltem mereri potuerit? 470
- §. I. Duplici conclusione difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur obiectiones, 472
- Art. III. An Christus per opera subsequencia Incarnationem, eam mereri potuerit? 473
- §. I. Conclusio negativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 475
- §. III. Corollaria præcedentis doctrinæ, 476
- Art. IV. Vtrum SS. Patres meruerint, aut saltem mereri potuerint Incarnationem, ejusque circumstantias, de congruo? 478
- §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententia, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 481
- §. III. Corollarium præcedentis doctrinæ, 482
- Disp. V III. De persona assumente, 484
- Art. I. Vtrum persona Verbi immediatè & proximè terminaverit humanitatem assumptam, ratione substantiæ absolutæ & communis, vel ratione substantiæ relativæ & personalis? *ibid.*
- §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententia, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 486
- Art. II. Vtrum Verbum assumendo humanitatem, non solum ejus substantiam, sed etiam illius existentiam suppleverit? 488
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 490
- Art. III. An Deus, ut communis tribus personis, ratione substantiæ absolutæ, possit alienam naturam assumere, 492
- §. I. Quibusdam præmissis conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 493
- Art. IV. Vtrum plures Personæ Divinæ possint terminare immediatè eandem numero humanitatem, & plures humanitates ab eadem persona assumi? 495
- §. I. Quibusdam præmissis, utraque difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 496
- Art. V. Vtrum in casu quo una persona divina plures humanitates assumeret, vel è contra plures personæ unam assumerent humanitatem, essent tunc unus homo, vel plures? 497
- §. I. Duplici conclusione utraque difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 499
- Art. V I. An persona creata, de potentia Dei absoluta, possit terminare naturam alienam? 500
- §. I. Conclusio negativa statuitur, & auctoritate D. Thomæ, ac duplici ratione firmatur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 502
- Disp. I X. De natura assumptibili & assumpta, 504
- Art. I. Vtrum quelibet natura substantialis completa, sit assumptibilis à Divina Persona? *ibid.*
- §. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 506
- Art. II. An etiam substantia incompleta & partialis, sit assumptibilis à Divina Persona? 508
- §. I. Prima difficultas resolvitur, & materiam primam sine forma substantiali non posse assumi ad divinam substantiam probatur, *ibid.*
- §. II. Secunda & tertia difficultas, de anima rationali separata à corpore, & de forma corruptibili à materia separata, breviter resolvuntur, 509
- §. III. Ultima difficultas resolvitur, 510
- Art. III. An accidentia immediatè à Deo assumptibilia sint? 511
- §. I. Statuitur prima conclusio, *ibid.*
- §. II. Alia conclusio stabilitur, 512
- §. III. Præcipuæ objectiones solvuntur, 513
- Art. IV. Vtrum natura creata, subsistens in propria persona, & propria personalitate retentâ, possit assumi

IV ET ARTICVLORVM.

- ad subsistentiam divinam? 514
- §. I. Conclusio negativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 516
- Art. V.* An hæc propositio (*Deus assumptus hominem*) in rigore & proprietate sermonis sit vera? *ibid.*
- Art. VI.* Vtrum humanitas Christi, ut actu conjuncta Verbo Divino, ejusque personalitate terminata, appetitu innato, subsistentiam propriam & sibi connaturalem appetat? 518
- §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 519
- Art. I I.* An Verbum Divinum, ad suam subsistentiam, sanguinem, alioque humores corporis Christi assumpserit? 520
- §. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Hæc sententia ut verior & probabilior eligitur, 521
- §. III. Solvuntur objectiones, 522
- §. IV. Aliud difficile argumentum solvitur, 523
- §. V. Corollaria præcedentis doctrinæ, 524
- §. VI. Aliud corollarium notatu dignum, 525
- Disp. X.* De ordine assumptionis, 526
- Art. I.* Vtrum prius fuerint assumptæ partes humanitatis, quam tota humanitas, & anima Christi prius fuerit unita Verbo, quam corpus? *ibid.*
- §. I. Quibusdam præmissis, utraque difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 528
- Art. II.* Vtrum gratia habitualis habuerit rationem medij, seu dispositionis physicæ, aut moralis, ad unionem hypostaticam? *ibid.*
- Disp. XI.* De Gratia Christi substantiali, 530
- Art. I.* Vtrum humanitas Christi sanctificetur formaliter per aliquod donum substantiale à gratia habituali distinctum? *ibid.*
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 531
- Art. II.* A quo sanctificetur formaliter humanitas Christi sanctitate substantiali; an à modo unionis, vel à Verbi personalitate, vel à sola Natura Divina? 533
- §. I. Rejiciuntur duæ primæ sententiæ, & tertia ut verior & probabilior eligitur, *ibid.*
- §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, *ibid.*
- Tom. IV.*
- tur, 534
- §. III. Solvuntur aliæ objectiones, contra secundam & tertiam conclusionem fieri solitæ, 535
- Disp. XII.* De Gratia Christi habituali, 537
- Art. I.* Vtrum in anima Christi fuerit gratia habitualis? *ibid.*
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, & ex Scriptura ac Sanctis Patribus, & triplici ratione Divi Thomæ suadet, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 538
- §. III. Corollarium notatu dignum, 539
- Art. II.* Ad quid in Christo gratia habitualis necessaria fuerit? 541
- §. I. Tribus conclusionibus difficultas proposita resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 543
- Art. III.* Vtrum omnes virtutes fuerint in Christo? 544
- §. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 547
- §. III. Corollarium præcedentis doctrinæ, *ibid.*
- Art. IV.* Vtrum Christus virtutes morales per se acquisibiles, propriis actibus comparaverit, vel eas per infusionem acceperit? 548
- §. I. Sententia affirmans virtutes morales per se acquisibiles, Christo fuisse in primo instanti suæ conceptionis infusas, ut verior & probabilior eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 550
- Art. V.* Vtrum in Christo fuerint dona Spiritus Sancti, & gratiæ gratis data? 551
- Disp. XIII.* De perfectione gratiæ Christi, 554
- Art. I.* Vtrum gratia Christi habitualis infinita sit? *ibid.*
- §. I. Difficultas proposita triplici conclusione resolvitur, 555
- §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 556
- §. III. Corollarium notatu dignum, 558
- Art. II.* Vtrum in Christo sit gratiæ plenitudo, subindeque gratia tam intensa, ut omnem gratiam Angelorum & hominum collectivè sumptam excedat? *ibid.*
- §. I. Quibusdam præmissis, prima difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. I I. Duo corollaria notatu digna, 560
- §. I I I. Alia difficultas expeditur, *ibid.*

INDEX DISPUTATIONVM

- §. IV. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 §. V. Duo corollaria notatu digna, 561
Art. III. Vtrum gratia habitualis Christi, de potentia Dei absoluta, augere possit? 563
 §. I. Conclusio affirmatiua statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
Disp. XIV. De Gratia Christi capituli, 565
Art. I. Vtrum Christus ut homo sit caput Ecclesiae? *ibid.*
Art. II. Vtrum Christus sit actu caput hominum viatorum, in statu peccati vel infidelitatis existentium? 566
 §. I. Vtraque difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 567
 §. III. Corollarium notatu dignum, 569
Art. III. An Christus ut homo, non solum hominum, sed etiam Angelorum caput dici possit? *ibid.*
 §. I. Conclusio affirmatiua statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 571
 §. III. Duo corollaria notatu digna, 572
Art. IV. An Christus ut homo, ita sit caput Angelorum, quod ipsis gratiam & gloriam, etiam essentialem, meruerit? *ibid.*
 §. I. Secunda sententia ut verior & probabilior eligitur, & ex Scriptura probatur, 573
 §. II. Testimonia Divi Thomae, *ibid.*
 §. III. Eadem veritas ratione suadet, 574
 §. IV. Solvuntur objectiones ex testimoniis Scripturae & SS. Patrum, 575
 §. V. Diluuntur argumenta ex ratione petita, 577
 §. VI. Corollarium praecedentis doctrinae, 578
Art. V. Per quam gratiam Christus in ratione capitis Ecclesiae constituatur? *ibid.*
 §. I. Duplici conclusione vera sententia statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 579
Disp. XV. De scientia Christi in communi, 580
Art. I. Vtrum in intellectu creato Christi fuerit aliqua intellectio creata, vel tantum per intellectiorem in creatam & divinam intellexerit? *ibid.*
 §. I. Vera sententia, fuisse in Christo intellectiorem creatam, statuitur, & multipliciter suadet, 581
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
Art. II. An intellectus Christi humanus, increata Dei intellectiione potuerit intelligere? 582
 §. I. Conclusio negativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
Disp. XVI. De scientia beata animae Christi, 584
Art. I. An Christus, dum esset viator & in terris degens, scientiam beatam habuerit, illamque à primo conceptionis instanti receperit? *ibid.*
 §. I. Vtraque difficultas duplici conclusione resolvitur, *ibid.*
 §. II. Objectiones solvuntur, 585
 §. III. Corollarium notatu dignum, 586
Art. II. Vtrum anima Christi per scientiam omnes creaturas possibiles in essentia divina cognoscat? 587
 §. I. Praemittitur quod apud omnes est certum, & conclusio negativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 588
Art. III. An beata Christi scientia, ad omnia praesentia, praeterita, & futura se extendat? 590
 §. I. Relatis sententiis conclusio affirmatiua statuitur, *ibid.*
 §. II. Corollaria notatu digna, 591
 §. III. Solvuntur objectiones, *ibid.*
Disp. XVII. De scientia infusa animae Christi, 593
Art. I. An & quoduplex scientia per se infusa in Christo admittenda sit? *ibid.*
 §. I. Vtraque difficultas duplici conclusione resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 595
 §. III. Corollarium praecedentis doctrinae, 597
Art. II. An omnia objecta naturalia, ab anima Christi per scientiam infusam supernaturalem, distinctè & in particulari cognita fuerint? *ibid.*
 §. I. Conclusio affirmatiua statuitur, & probatur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 598
Art. III. Vtrum animae Christi Domini, per scientiam supernaturalem infusam, entia seu dona supernaturalia creata, quidditavè & comprehensivè cognoscat? 596
 §. I. Haec sententia ut verior eligitur, & duplici conclusione stabilitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 600
Art. IV. Vtrum anima Christi per scientiam infusam supernaturalem, cogitationes cordium occultas, & futura contingentia cognoverit? 603

ET ARTICVLORVM.

- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 604
Art. V. Quomodo anima Christi, per scientiam supernaturalem infusam, futura contingencia cognoscat? 605
 §. I. Rejiciuntur tres primi modi dicendi, & quartus statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 606
 §. III. Solvuntur alia argumenta contra quartam conclusionem fieri solita, *ibid.*
 §. IV. Resolvitur breviter dubitatio incidens, num scilicet cognitio quâ anima Christi per scientiam infusam futura contingencia contemplatur, dicenda sit intuitiva, vel abstractiva? 608
 §. V. Corollaria præcedentis doctrinæ, 609
Art. VI. Vtrum Christi anima per scientiam inditam cognoverit omnes creaturas possibles? *ibid.*
Art. VII. Vtrum Christi anima per scientiam infusam evidenter cognoverit mysterium Trinitatis, quoad an est? 611
 §. I. Vera sententia statuitur & probatur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 §. III. Corollaria præcedentis doctrinæ, 613
Disp. XVIII. De scientia Christi acquisita, 614
Art. I. Vtrum præter scientiam beatam, & infusam, constituenda sit in anima Christi Domini scientia per se acquisibilis? *ibid.*
 §. I. Quibusdam præmissis conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 615
Art. II. An Christus scientias per se acquisibiles, propriis actibus sibi comparaverit, vel eas à Deo per infusionem receperit? 616
 §. I. Hæc sententia ut probabilior eligitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 617
 §. III. Corollarium notatu dignum, 619
Disp. XIX. De potentia animæ Christi, 620
Art. I. Varij errores circa potentiam Christi referuntur ac refelluntur, *ibid.*
Art. II. An humanitas Christi, seu Christus ut homo, instrumentaliter physiccè, vel solum moraliter, ad productionem gratiæ, & miraculorum, aliorumque effectuum supernaturalium concurrat? 621
 §. I. Vera sententia sequentibus conclusionibus statuitur, 622
 §. II. Solvuntur objectiones, 623
 §. III. Corollarium notatu dignum, 626
Disp. XX. De impeccabilitate Christi,
Art. I. An Christus de potentia absoluta peccare potuerit? 627
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Prima conclusio statuitur, & auctoritate SS. Patrum firmatur, 629
 §. III. Prima ratio fundamentalis nostræ conclusionis exponitur, 630
 §. IV. Alia ratione probatur nostra conclusio, 631
 §. V. Alia rationes breviter exponuntur, 632
 §. VI. Statuitur secunda conclusio, & Christi humanitatem, nec in sensu diviso potuisse peccare, breviter suadetur, 633
 §. VII. Solvuntur objectiones, 634
 §. VIII. Solvuntur alia argumenta contra secundam conclusionem fieri solita, 635
 §. IX. Corollaria præcedentis doctrinæ, 638
Art. II. An in Christo fuerit vel potuerit esse fomes peccati? 639
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, & vera eligitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 641
 §. III. Corollarium notatu dignum, 644
Disp. XXI. De merito Christi, *ibid.*
Art. I. An & quando Christus meruerit? *ibid.*
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Statuitur prima conclusio, & ostenditur Christum, verè & propriè meruisse, 645
 §. III. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 §. IV. Alia difficultas resolvitur, & quo tempore Christus meruerit, quatuor sequentibus conclusionibus declaratur, 646
 §. V. Solvuntur objectiones, 647
 §. VI. Corollarium notatu dignum, 649
Art. II. An Christus per actum charitatis quo Deum diligebat, meruerit? *ibid.*
 §. I. Proponitur ratio dubitandi, & referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Rejiciuntur tres primæ sententiæ, & quarta statuitur, 650
Art. III. Vtrum Christus meruerit adimplendo præceptum Patris de subeunda morte pro salute generis humani? 652
 §. I. Varij modi dicendi, seu conciliandi libertatem Christi cum ejus impeccabilitate, referuntur ac refelluntur, *ib.*
 §. II. Refellitur alius dicendi modus, qui apud Recentiores communis est, 654
 §. III. Traditur verus modus dicendi,

INDEX DISP. & ART.

- & conciliandi libertatem Christi cum
ejus impeccabilitate, 656
- §. I V. Solvuntur objectiones, 658
- Art. I V.* An operationes Christi Domini fuerint valoris meritorij simpliciter infiniti? 661
- §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Conclusio affirmativa statuitur, *ib.*
- §. III. Solvuntur objectiones, 663
- Art. V.* An Christus sibi meruerit gratiam habitualement, & gloriam essentialem animæ, vel saltem mereri potuerit, tamen illas à primo instanti suæ conceptionis habuerit? 664
- §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Statuitur prima conclusio, & ostenditur Christum, nec gratiam habitualement, nec gloriam essentialem animæ, de facto meruisse, 665
- §. III. Solvuntur objectiones, *ibid.*
- §. IV. Alia difficultas resolvitur, 667
- Art. VI.* An Christus gloriam sui corporis, sui que nominis exaltationem sibi meruerit? 668
- §. I. Error Calvini refertur, & variis Scripturæ testimoniis, nec non ratione D. Thomæ refellitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 669
- §. III. Corollaria præcedentis doctrinæ, 670
- Art. VII.* An Christus omnes effectus prædestinationis nobis meruerit? 671
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 672
- §. III. Corollarium præcedentis doctrinæ, 673
- Disp. XXII.* De servitute, oratione, & sacerdotio Christi, 674
- Art. I.* An Christus ut homo, sit verè & propriè servus Dei? *ibid.*
- §. I. Triplici conclusione difficultas proposita resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 676
- Art. II.* An Christus, ut homo, in hac vita mortali, verè & propriè oraverit, & etiam nunc oret in cælo? 678
- §. I. Duplici conclusione utraque difficultas breviter resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 679
- Art. III.* An Christus ut homo sit verè & propriè Sacerdos? *ibid.*
- Art. IV.* An Christus potestatem regiam, non solum spiritualem, sed etiam temporalem habuerit? 682
- Disp. XXIII.* De adoptione Christi, 683
- Art. I.* An Christus, in quantum homo, sit filius adoptivus Dei? *ibid.*
- §. I. Referuntur sententiæ, & præmittuntur aliqua ad resolutionem questionis necessaria, *ibid.*
- §. II. Conclusio negativa statuitur, & autoritate Concilij Francofordiensis fulcitur, 684
- §. III. Eadem veritas duplici ratione suadetur, 685
- §. IV. Alia objectiones solvuntur, 687
- Art. II.* An Christus, in quantum homo, sit formaliter filius Dei naturalis? 688
- §. I. Duplici conclusione proposita difficultas resolvitur, 689
- §. II. Solvuntur objectiones, 690
- §. III. Duo corollaria notatu digna, 691
- Disp. XXIV.* De prædestinatione Christi, *ibid.*
- Art. I.* Quisnam sit terminus primarius & principalis prædestinationis Christi? 692
- §. I. Tribus conclusionibus difficultas proposita resolvitur, *ibid.*
- §. II. Difficile argumentum proponitur, & variæ illius solutiones referuntur, ac refelluntur, 693
- §. III. Vera solutio traditur, & instantiæ quæ contra illam fieri possent diluuntur, 695
- Art. II.* Quot modis prædestinatio Christi sit causâ nostræ prædestinationis? 697
- Art. III.* An Christus meruerit prædestinationem nostram, ut est comparativa, & electio unius præ alio? 698
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*

DE